

Ess-li spěwał,
Pitnje džělat,
Strowja cze
Swojbnj statof,
A twój kwjatoť
Sradny je.

Sa staw spróznj
Napoť móznj
Lubosěť ma;
Bóh pať swěrnj
Pšes spat měrnj
Čerstwosěť da.

Njěch ty spěwaš,
Sswěrnje džělaš
Wschědne dny;
Džěť pať kwjaty,
Dušči daty,
Wotpocžiti ty.

S njebjěš mana
Njěch czi kmana
Žiwosěť je;
Žiwa woda,
Kž Bóh poda,
Wotšchěw cze!

F.

Szerbiske njedželske łopjena.

Wudawa ƙo ƙoždju ƙobotu w Smolerjez ƙuħicziŝcežerńi w Buduŝchinje a je tam ja ŝchwórtlětnu pšchedpłatu 40 up. dostacž.

17. njedžela po ƙwj. Trojizy.

Plód, niz łopjena!

Lut. 13, 6.

A wón pšchindže a pytaŝche plódy na nim a njenamaka ničžo.

Hdyž w našchich Szerbach ƙwój žnjomy ƙwjedžěť ƙwjecžimy, je wjetŝi džěl pólnych plódom ŝbožownje do bróžnjow ŝhromadženy, a dawno ƙmy tež přenicžki ŝahrodny woptawali; druzi džěl teho, ŝchtož ŝchědra ruƙa Boha, našcheho ŝastararja a ŝežiwjerjo, nam ƙoždje lěto wobradža, dyrbi pať tehdy hiŝchže wonka roscž a ŝrawicž. Duž wobraŝ horkach naŝpomnjeneho pšchirunanja wo figowym ŝchtomje w tychle njedželach, hdyž je domthowanƙa najbóle nimo, ŝaposdženy njeje. Kaž tamny cžłowjeť do ƙwojeje winizy pšchischedŝi plódy pytaŝche na ƙwojim figowzu, tať něchtožkuli něť pšchistupuje, ŝo by ƙebi našchžipať ƙorbil ƙlódƙich winowych ƙicžow abo cžerwjenolicžlatnych jabłukow. Hač tež budže ƙwoje džěło ŝ duchownej myŝlu cžinicž? Glej, ƙŝchescžijano, drjewo, ƙotrez ƙwój plód dawa w ƙwojim cžaku, ma a chze bycž twoje ŝnamjo.

Druhe ŝchtomj ƙu bjeŝ dwěla rjeŝŝe a nahladniŝche: wyžozny ŝroscžena ƙčžejaza lipa pšched durjemi twojeje ƙhěže, ƙylny dub w lěŝu, ƙiž ƙwoje hałosy ŝchěroko roscž pšchescžera, žypreŝŝa na horje Hermon a žedra na Libanonje; ale twoje ŝnamjo njeŝŝu. Sswój nadawť drje tež maju. Njěch maju wužitne drjewo podawacž, njěch ƙu ƙadžene, wotŝchewjazy ƙhlódt wotpocžowazemu poŝticžecž abo wóczłto nam ŝwjekelecž ŝe ƙwojeje huŝtej ŝelenej liŝčowej ƙrónu, —

plódy ničto na nich njepnta. Nawopať ƙo na ƙadowym ŝchtomje ničžo wjazy njepnta, hač jeno, ŝo by plódnj namafany byl. W žanym druhim nastupanju ƙo ŝ tamnymi měricž njemóže, w tutym nastupanju ƙo ŝ nich žadny ŝ nim měricž njemóže. Sswojich plódom dla je pšches nje wŝchě a nam tať wazny, ŝo na njón wŝchu prózu ŝahrodniŝcheho plahowanja wazimy.

Teho dla figowz, wo ƙotrymž cžitamj: „A wón pšchindže a pytaŝche plódy na nim,“ ƙy ty, ƙŝchescžijano. Pšchetož našch ƙnjěŝ Jeŝuŝ praji: „Ja ƙym waž wuŝwolil a poŝtajiť, ŝo byŝchže wy ŝchli a plód pšchijněŝli, a ŝo by waŝch plód wotŝať.

Tón Bóh wŝchěch cžłowŝkich džěczi ma jich doŝč, na ƙotrychž žane plódy njepnta. To njeŝŝu jenož pohanjó, ƙotrymž Bóh, ƙaž Pawoł w Althenje přědowaŝche, w ŝachodnych cžafach je dopuŝchžil, ŝo ƙu po ƙwojich pucžach ƙhodžili, ale tež hač do džěŝniŝcheho dnja ƙaž ŝwonƙach ƙŝchescžijanŝtwa, tať ƙjedža mjěŝ nami wŝchitžy, ƙotŝiž hač runjež ŝ bóle abo mjěne ŝawinowatej nje-wědomnoŝcžu, dha tola „ŝ njewědomnoŝcžu“ ničžo wo ƙwěta Sbožniƙa njerodža. Woni plódy pšchijněŝč njemóža, doƙelž pšchi Jeŝuŝowym ƙlowje wotŝanje: „Wjeŝe mnje njemóžecž ničžo cžinicž.“ Hewať wŝchaf móže cžłowŝki duch, ƙam ƙebi pšchewoŝtajeny, derje tež na wŝcho rjane, wěrne, prawe, luboŝne a ƙhwalobne ŝloženy bycž a ŝe ƙwojeho ŝchaza wudawacž, ŝchtož ƙ wotŝchewjenju, ƙ polěpŝchenju a ƙ powŝchitkemu wužitkeju ƙo hodži. Kažte bohate ƙcženje ducha namafamj n. pšch. w ŝpiŝach nadobnych wucžennych Gricchow ŝtarych cžakow! Kažte něžne

kwětki wohladamy we wustojnoszczach a wëdomnoszczach tež tajkich, kiž w najwysichim bohuzel s nami psches jene njejšu! Wulka njeprawda by była, wo wschëm, shtož je człowjestwo w swojej mozy a se swojeho rosoma dozpiło abo dozpicz spytało, budzić: Sczerb, sczerb. Bóh swarnij! Wón sam je budnik a smëje mëru, wschëch prawje budzić. Ale wo plód so jow njejedna, jenož wo krašne lišće a kćenje. Dha wschał móža tajzy, šu-li sprawneje wutroby, šwoje město polnje wupjelnicz. Ty pak, kiž spëwasch: „Sšym šaschczëpjeny do Šhrysta, kiž tež mi šwojoh' Ducha da,“ tehdy halle šwoje město šwupjelnišch, hdyž šy plódnny; a njesapomá, lëpje šawëšče a, šmëm-li prajicž, bóle š czëšči šwojeho štworiczela šprawny nješchëšcijan šwoje powołanje šastara, hacž šchëšcijan bjes plóda, kaž šóždy druhi šhtom abo šerš na šwojim blaku, hdyž šteji, wjazzy hódny je dnyžli njeplódnny šigowz we winizy.

A czëmu hewał budzišche twój Bóh tebje, tu dživju hałošu, dobreho plódzil w šupjeli noweho narodženja, cze pschëšadžil do šwojeje winizy, kotraž je jeho šwjata žyrkej a forjenje twojeho mlódeho žiwjenja š dobrej, mjehkej, czopkej šemju šchëšcijanškeho domu, šchëšcijanškeje škole, šchëšcijanškeje wošady wodzewał? Na njeju da czi ššhadžecž šlónzu šwojeje hnady, a jeho žohnowanje w šemškich a pschëde wschëm w njebjëškich wëzach šo na tebje nëtk kaž roša š rašich šerow, potom kaž woplóžazy deschczil wuliwasche. Šnano cžehnjëšche tež nëkotry wichor nimo tebje, šo czi bë, kaž dyrbjal šdychowacž: Wšhitto dže na mnje, ale ty wjedzišche tež, šo dyrbjëšche czi jenož š temu šlužicž, šo by šo cžim hłubje a twjerdscho šakorjenit. A šacžuwasche-li wótry nóž njebjëškeho šahrodnika ša cžoš tyšchnosče w šwojim cžële, dha mëjësche tola tón trošcht, šo, šohož tón šnjës lubo ma, teho šhosta a šo, hdyž njecha lënja hałosa plódy pschinješcz, druhdy nicžo njepomha šhiba wobřëšanje a wuczíščenje. Tola došč! Šhto je trjeba wjazzy hišchče powjedacž wo šmilnošči a šwërnosčë twojeho Boha! Šchtožkuli wustojny a pilny na šwojim šhtomiku cžini, to a tyšaz krocž wjazzy je na tebi cžinit tón twój Wótz, niz dofelž by ty jeho přjedy lubował, ale dofelž tebje lubuje. A cžomu to, hacž šo mohł pschicž a plódy pytačž na tebi?

Plódy, wërne na šhtomje roščene, niz napowješchane plódy. Tón, kiž š plomjenitym wóczkom do wutroby hlada, šo njedawa šjebacž. Šodowny šhtomik se šwojej mnohej pišanej puchu přjedž naheje šymy rëczi dživnje š nam a ma wjele na šebi, ale šajki dyrbi našch plód bycz, šo by woštal, mjenujzy woštal do wëcznosčë, lëpje nam šadowy šhtom wonkach pošajuje. W plóžë šnutškomne žiwjenje, byczë, hódnosčž a móž na šwëtlo štupi; „Dobry šhtom njemóže šle plódy a šhniky šhtom njemóže dobre plódy pschinješcz.“ Ty šy wot Boha Wótz a w mozy šwjateho Ducha psches wëru do šesom Šhrysta nowy człowjel plóženy, duž dyrbj a twoje plódy bycz plódy noweho, š wyšoka czi dateho žiwjenja. Plódy wëry rëšaju abo plódy prawdoščë abo plódy Ducha. A š o t r e t e šu, šawoł nam praji: „Plód Ducha je lubošcz, wješëlošč, mër, ščëšpliwosč, lubošnosč, dobrocžiwosč, wëra, cžichosč, pőžëžiwosč.“ W našchim hiežu a šhodženju, cžinjenju a woštajenju, rëcženju a myšljenju, w našchim žylym žiwjenju mamy wošajowacž, šhto šmy. Dobre hnucža a šacžucža šu hołe šopjena, njeuwšhadža-li š nich šokuta a wëra. Šobožne rëcže a šłowa na hubomaj šu hołe šopjena, nješšu-li škutki po tym. Šemšchšhodženje je kaž hołe šopjena, je-li šo šo

njepróžujëšch, kaž pošluchar tak tež cžinjer Božeho šłowa bycz. Šow mašch, šchëšcijano, šwoje wulke, krašne powołanje. Woštaj wjetšchim šhtomam jich rjëšche lišče a šchtož hewał maju. Ty hladaš na šigowz, kiž plódy dawa. Šemu šo runacž, na tym mašch došč cžinicž, to pak tež njeidže psches móž Božu w tebi.

To je nëtk prašchenje: Budže dha twój šnjës na tebi namacž, šchtož pyta? „A njenamaka nicžo“, w pschirunanju cžitamny. Šo to njeby wo tebi pláčžilo! Ty šnajëšch šakón: „Šóždy šhtom, kiž dobre plódy nješchinjëšch, budže porubany a do wohenja cžišnjeny“; ty wëšch tež pschifajnju wo njeplódnym šigowzu: „Šorubaj jón; šchto wón šemju šadžëwa“? Džak budž Bohu, tež šarëcznik, kiž ša naš prošy, tu je. „Woštaj jón hišchče to lëto“. Šapošledtu pak dyrbi tola Boža ščëšpliwosčž a dolhocžakanje šonz mëcz. Šëda potom njeplódnym! Šnjëže, šmil šo nad nami a špožčž hnadu, šo czi we wërje plódy pschinješemny.

Šamjen.

Ranšchi špëw.

Šesu, mila šernicžka,
Wšcheho šwëta jašnota!
Šoššwëcz našchu wutrobu,
Šacžër hrëcha mrošotu.

Twój blyšchcz, krašna šernicžka,
Ššlónëžnu jašnosčž pschëšaha;
Twoje šwëtlo milošče
Tyšaz šlónžow nješajnje.

Twojich pruhow jašnotu
Ma, šchtož šhodži ša tobu;
Šóž ty do dnja pschemënješch,
Šbóžnu radoščž wobradžëšch.

Twoje hnadne blyščenje
Trošcht nam ščële w šrudobje;
Šymne hrëje wutroby,
Duja horja wichory.

Duž, o rjana šernicžka,
Woštan našcha šwëtłina;
Nješch tež šwëczijich pošanam,
Šucz jim jašnišch š njebjëšam!

K. A. Fiedleš.

Podarmo je, šo wy jëšče šwój khlëb se štarosčëmi, pschetož wón dawa jón šwojim pschëczëlam w španju.

Šš. 127, 3.

Šhudny muž w Ščëchach, kiž žaneje šašlužby njemëjësche, dyrbjësche na dolhi cžoš wot doma hieč a šwoju žonu, kotraž bë jara bohabošajna, š džëšczom domach woštajicž. Šo cžošu tež ta žona žaneho džëla njemëjësche, doma njemëjësche žaneho khlëba wjazzy a prošycž hieč šo hanibowasche. Šižo bë jedny džëš se šwojim džëšczom bjes jëžë byla a hłódnëj dyrbjësčtej lehnycž hieč, a tak tež druhi džëš; to džëczšo š hłódom plakasche a žalosčëšche wo khlëb; macž panu na šwojej kolëni a prošësche Boha wo pomož, a jejna wutroba bu pošna dowëry, šo budže Bóh pomhacž, ale pomož nješchidže tež na ščëžim dnju, a macž a džëczšo džëščtej hłódnëj lehnycž, to džëczšo šo njechasche špokojicž, ale žalosčëšche hłóda dla; macž šo š nowa š Bohu modlesche a duž bu ji w duchu šlubjene, šo budže Bóh pomhacž. W tutej nozy wudža pak šo jejnej pschëczëlnizy wo tej wulkej nušy a štarosčë teje macžerje a teho džëšča. Ša šama štaže do dnja, nabra khlëba jejow a muš, tak wjele hacž móžësche šobu wšacž, a šhwatajo džëšche š tej šhudej žonje, kiž na poš hodžiny daloko wot njeje bydlesche, tam šo do šhëže nutš šlapajo šawola: „šraj mi tola, ja cže Bože dla prošchu, je temu tak? mi je šo w nozy džalo, šo wój nicžo jëšcz nimatej?“

— S hnutej wutrobu, i placzitymaj woczomaj wsja wona pschijnjehene a wot Boha wobradzene dary, a s nowa bu psches to we swojej wěrje a doměrje k Bohu poschlujena, kiž drje swojich pruhuje, ale ženje njesapomina a njesafomdža.

Pucžowanje po Božim pišmje

abo

tajke myšle nadeněžech, Bože słowo čitajo.

Podawa šwěrnny čitaj „Bomhaj Böh-a“.

I. knihi Mosisažowe, 42. staw.

(Poftracžowanje.)

16. Pósczelce jeneho s waš, so by wascheho bratra hem pschijwedł, wy druhy pak wostańce njes tym tu jeczi a wostańce mi sa rukowanje. Tak chzu ja spytacž wasche rěče, hacž seže prawdu rěčeli abo hacž njejsče. Seli pak jeho hem njejschijwedžecze, dha seže wy, tak wěrje je Farao žiwj, wobhonjerjo a tak mam so wam podacž, sčtož je na tajke šhrěschenje postajene.

Tak daloko je Josef prěnje, sčtož so bratija něhdy na nim šhrěschili, hdyž jeho jako nanoweho wobhonjerja pschimnychu, so bychu jeho sadajili, nad nimi wošpjetowal; wón je jich sa wobhonjerjow wošnamjenil, kotrymž ma so wotprawjenje dostacž. Čim našlynsche a njesprawnišche bě tajke winowanje, čim bóle bě sa nich i pschicžinu, so so dopomnichu na njesprawnošč sojeho něhduscheho winowanja.

Hiščeže šleduje druhe: Kaž so jeho něhdy do jamy čizbli, a kaž je wón tam měl njewuprajnu štyfnošč pschecžerpicž, tak je wón jich do jastwa šadził, hdyž mějachu něotre dny wulku štyfnošč wutracž, sčto budže dale s nimi. Tehdy šapocžnu tež šawěseže so dopomnicž, na štyfnošč sojeho bratra a na wulkošč sojeho hrěcha.

17. Duž rosžohnowa so s nimi, to prajizy, a dzeržesche jich hromadže w jastwje tši dny.

Tak móžachu woni woptacž, sčtož bychu šašlužili, a tak chzysche jich k pokucze šbudžicž. Tajka šurwosč Josefowa bratram šawěseže lěpje hojesche a bě sa wscho, sčtož je so pošdžischo stawało, šdobnišche, hacž hdyž by jim hnydom wscho wodał, doniž njeběchu hiščeže sojowu winu šacžuli.

S dobom je drje tež chzyl šadžewacž, so njebychu so bratija trasch i Ešyptčanami šeschi a šnawo psches nich špodžiwny wošud knježazeho čłowjeka šhonili a tak na pucž pschischi, so njeje tutón čłowjek žadyn drugi, šhiba Josef, wot nich do Ešyptowske pschedaty.

18. Na šeczi džen pak, hdyž bě so je sojowimi tošmacžerjemi do jich jastwa podal, džesche wón k nim: Čhzeče-li wy žiwj wostacž, so byščeže so wot podhlada, so seže wobhonjerjo, wušwobodžili, a tak šwoje žiwjenje wušhowali, dha činčeže tak, kaž šym wam wóndano prajil: pschijwedžecze sojeho najmlódscheho bratra hem; pschetož ja so Boha boju; wy njetrjebacze so ani sojeho bratra dla, ani waš dla bojecž, je-li s wami wscho w rjedže, dokelž šym bohobošny čłowjek, a nješym s tyranom.

Ša tutym šłowami je horjaze čucze šhowane: ja šym wam a waschej wěrje bližiči, dylžli wy šnajecze. Šso wě, sa nich, sa bratrow wopšhija šłowo jenož šmyšł, so je won pobožny a šwědomliwy čłowjek, kotryž nješudži jenož podhlada dla.

Šo by šwoje wušpytowanje dokonjal, dyrbi Josef Benjamina se sojowimi bratrami hem šwjesč. Bješe wscheho dwěla je Josefey čezko bylo, so je wot nana tež hiščeže dyrbjal tutón wopur žadacž. Tola wón ma dobru nadžiju, so so wscho poradži a k dobremu kónzej dóndže, a šladajzy na krašny kónz, šhrobli so, so so na něšto šwaži.

19. Seli so dha seže čezni a so so wasche naležnosče w dobrym rjedže, dha pósczelce domoj, tola niz jeneho s waš, hdyž tu druhy w jastwje wostanu, jako šym wam wóndano prajil; ale ja chzu miš byč s wami; wostajce runje nawopał wascheho jeneho bratra šwajšaneho w tutym waschim jastwje; wy druhy džewjeczo pak džicze a pschijwescze dom, sčtož seže našupili psche šłódb, so njebychu waschi trasch doma tradali.

20. Š pschijwedžecze, pschińdžecze-li šašo hem, wascheho mlódscheho bratra ke mni, dha chzu waschim šłowam wěrč, so byščeže njewumrjeli; pschetož njeswolice do mojeho porucžjenja, dha waš hnydom tudy šhowam a šaradžu šebi s wami, kaž ma so s wobhonjerjemi šaradžicž. Š woni tak činjachu, šlubiwšchi, so chzeča po jeho porucženju so šložicž.

21. Woni pak, wobjeczi žyle wot čucža, šotrež jich wutroby jimašche, a s tym šabwšchi, ščto je pschi nich, mjes šobu prajachu: Šawěseče, ščtož naš nětkole podedže, so našchim šłowam ništon njewěri a so naš tu tak šurwje tyšha, to je šhostanje, so šmy so na našchim bratrje pschěschili, hdyž my widžachmy tyšnosč jeho dusche, jako naš prošesche, a my njechachmy jeho wušlyšecž. Teho dla pschińdže nětk na naš štyfnošč.

To činisch ty, ja mjelču; duž pomyšliš šebi, so šym sojeho runja, tebi podobny; ale ja chzu tebi dowjesč a tebi to psched woczi štajicž (šš. 50, 21).

Tež na bratrow běchu Bože wóđenja wulzy šutkowale, so běchu wobjeczi wot čucža, so Boža prawdošč na šemi wscho šaruna.

22. Ruben jim wotmolwizy džesche: Šjeprajach ja wam, hdyž džach: Šjepšchěschěže so na šólzu, a wy nochzyscheže pošluchacž, so byščeže moje wotpošlady šrošumili a so njebyščeže so dale na bratru pschěschili, hdyž běščeže jeho hižo do jamy čizbli? Šlej, nětk budže tež jeho šrej pyšana, jako bychmy jeho woprawdže šadajili.

Bože šudre wóđenje šwjedže, hdyž je čłowjek s šórtim pschěschěšenjom tajke abo hinajšche šhostanje šašlužil, ale so jeho šmnył, so so jemu pschi něčim druhim, hdyž je šjes winy, nětajke njesbože doštanje.

23. Šo šjawnje prajizy woni pak njewjedžachu, so by Josef jim rošumil; pschetož wón s nimi psches pschěložerja rěčesche, a tak woni měnjachu, so wón jich rěč njerošumi.

24. Š wón, wobjaty wot šnutškowneho šnucža, wušlyšchawšchi pošutne wušnacze sojowich bratrow so wot nich wotwobroczi a šlakasche. Šako pak so po šhwili šašo k nim wobroczi a s nimi rěčesche, so by šebi dał wot nich wobkrucžicž, so woni do teho šwola, sčtož bě šebi wot nich žadał, wsja wón s nich jako teho, kotryž by měl jaty w jastwje wostacž, Šimeona, a wumjasa jeho psched jich woczomaj, jim tak hiščeže šašnišcho jich něhdusche njěšutki psched woczi štajizy.

Josef je wschón hnuty, dopomnišchi so na Bože špodžiwne wóđenja a na nušu sojowich bratrow.

Widžisch drje, sčto šhryštus, našch šnjes šacžowa, hdyž wón sojowich šhošta, šajka šahaza pěž wulkeje lubosče tam je?

Šimeon, kotryž bě hrošnosče w Šichemje šwjedł, bě šjes dwěla tež s nawjednikom byl, hdyž běchu so bratija na Josefa walili.

III. 25.—28. Josef pošcele sojowich bratrow se žitom a s šjenjemi domoj. Duzy po pucžu dohlada so, jedyn s nich wotwajawšchi šwój měch, na šjenjy, šradžu do jeho šapoložene. Druhy so s tym tak poštróža, so šebi ani nješwaža, so bychu do sojowich měchow pošladali.

25. Š Josef, wupuščežizy druhich s jastwa, poruczi šwojemu domownikej, so bychu jich měchi se žitom napjelnili a so bychu jich šjenjy s dobom jim šašo dali, šóždemu je do jeho měcha pošložizy, a so bychu jim jedž na pucž dali, so njeby jim trjeba bylo, hižo duzy po pucžu s měchow so žiwicž. Š šta so tak.

Šda so, so je domownik něšajki Ešyptowski čłowjek byl, kotryž je psches Josefa Boha špošnal, a kotryž je so Josefey se wschej šwěru podal, so je jemu Josef mošł po něčim šwoje šaradžjenja šželicž.

Šiz jenož je so Josefowe čucze špecžowalo, so by se sojowimi bratrami a se sojowim nanom wo šhlěb wšowal; wón chzysche so tak tež s nanom něšak a po něčim šrěčecž, a jemu pošlacž, so je něšajka jemu pschischišlena wutroba, šotraž je tu šaplecžena, a wón je so našal, so wscho, sčtož bě nětkole tak šaplecžene, k dobremu kónzej dóndže.

(Poftracžowanje.)

Njewušlawaj na nadžiju rosšywacž.

Wěšty duchowny w Šomorškej, kiž je w lěče 1783 wumrjel, běšche w sojowej wulkej wošadže tši lěta džělal, ale wot sojeho šwěrneho džěla žaneho šłoda njewidžesche. Šwón šebi myšlesche, sčtož njewidži, to tež tu njeje. Teho dla wón wobšamšny, tutu wošadu wopuščecž. Šizo běšche wón sojowim wošadnym na pschichodnu njedželu šwoje pošlednje wotšalne přědowanje pschijwedžil, dha wón na jenym tych pošlednich dnjow, šotrež chzysche nětko hiščeže pašty tuteje wošady wostacž, wjecžor psches wješ

džěšche. W forcźnje běšche hara, kaž pschezo. Wón šo šam pschi šebi woprascha, hacž dha něhdže Bože wěrnoscze šjawnje doščę přėdował njeje, a hacž teho dla njeje šam wina na tym jara wulkim štaženju šwojich wošadnych džěczi? Potom pak wón do pola won pschińdže, a šchto wón tam šlušchěšche a widžěšche? Šedyn hólčez ležěšche tam mješ žitom na šwojim wobliczu a šo jara horzo modlěšche. Tón přėdar t njemu džěšche, šo jeho prašchěšche a bóršy šhoni, šo tón hólčez njeje jenicžki modlět w jeho wulkejš wošadže, ale šo šu hišchěze na šchtyrzeczi druhich t runje tajkemu duchownemu bėdženju šbudženi, šo bychu šwojich dušchow šbėžnosčę pytali, šo pak to, šchtož bė šo w nich podalo, psched druhim mjelcžo džerža. Hišchěze tón šam wječzor šo tuczi šbudženi šėndžechu a duchowneho wopytač džěchu, šo bychu jemu wobšwėdčili, kaš šrudni šu, šo chze wot nich čzahnyč. Masajtra šjednocžichu šo t tutejš hromadku pobožnych dušchow štari a mlodži t teju dweju tam šafarowaneju wšow a wšchitzy šwojeho šwėrneho pastyrja še šhlyami prošchachu, šo by tola hišchěze pola nich woštač chžyl. Ale kaš budžišche wón tež nětł šo wot nich džělicž mohł, hdyž tajkele rjane a bohate plody šwojeho džěla widžěšche a wšchitzy chžychu jeho takle radn we wošadže šdžeržecž. Wón šlubi, šo chze woštač, a mješěšche nětł bóršy wjėbele, šo škoro žyla wjėš, w kotrejž bydłěšche, šo t šprawnemu šchěšchijanskemu žiwjenju wobroczi a šo mőz ewangelija tež na wobhdlerjach teju druheju wšow šo mőzna wopokajowašche. Šedyn muž, kotrehož běšche Boža hnada mőznje šapschijala, wšchitkich šwojich domjaznych wokoło šebje šhromadži a jim wo tych škutkach powjedawšche, kotrež běšche tón šnjės na jeho dušchi čžinił. Tute pocžinki a rěcže teho muža žyłu wjėš do hnucža pschijněšechu; wšchudžom w domach a na polach běšche wšcho polne nutrnosčę, modlitwy a Božęje šhwalby, a tón šbožowny duchowny mješěšche nětł doščę čžinicž, hdyž t njemu pschijnđžechu, šwoje hrěchi špowjedawč, šranjene šublo t njemu nošchachu abo šwoje škoržby powjedachu abo pak psched nim Boha šhwalachu ša šubla, t kotrymž běšche jich wobdaril. We tym wšchēm běšche šnjėsowa ruša a to čžiche šchumjenje jeho Duča špőšnacž. Ale niž doščę na tym, šo šo tutejš wošadže tajkele wulke šbože dostawašche, to žohnowanje, kiž běšche na ludži tam pschischlo, šo tež na žuščy wupšchěšcherašche. Bóršy bu šnajomne, šajke wulke pschemėnjenje bė šo w tutejš wošadže podalo; duž wošebni a nižy t druhich wošadow pschishadžachu. Woni pschijnđžechu, widžachu a šhlyšchachu, a t hnutěj a pschěšwėdčenejš wutrobu šašo dom džěchu. Wjėle bu jich psches to žyłe a na wobštajne t prawemu šchěšchijanskemu žiwjenju dowjedženyč.

Šdžezž pak šwjaty Duch šo džělawný pokajuje a t žiwjenju šbudžuje, tam šo tež njepšchecžel šbėha a šchlerjedži pschecživo pobožnym. Tak je pschezo a wšchudžom było, a tak běšche tež jow! Tež tuczi pobožni dyrbjachu wot wonka wšchelaku šchiwdu čžerpjeć, šebi šle a wopacžne powjescze lubicž dacž, kiž šo na nich wunošchowachu. Š temu tež hišchěze to pschijnđže, šo šo žyrkej, šara a džěšacž druhich šhėžow psches Bože njewjedro wotpalichu. Duchowny, kotryž runje doma njeběšche, psches tutón woheń wšchitko šhubi a nicžo njėšhowa, hacž draštu, kiž mješěšche na šebi.

Ale jeho wjėbele wošta njehnute w tym šnjėsju a jeho pastyrška šwėrnoscž njepšchemėnjena, t kotrejž šwojim džěcžom šlužěšche. Wšchitzy drušy, kotrychž běšche to njėšbože poděšchlo, runje tak štrošchtnje čžerpjachu. Šena žona nicžo njewoplatowašche, hacž to, šo běšche šwoju lubu bibliju šhubila, a šo šašo wjėbelešche, hdyž druhu šlubjenu došta. Šedyn bur, kiž bu pschi tym wohnju prašchany, kaš je jemu wokoło wutroby, wotmolwi: „Wóh budž šhwaleny! wón našchich pschibohow w šurje horje hieč dawa; čžim šrašnišchi budže nětł wón, tón wėrný Wóh, šo mješ nami šjewjež!“ Šedyn drugi, kotrehož šhėža štejo wošta, t placžitymaj woczomaj t šwojim wotpalenym bratram džěšche: „Waf je Wóh jako šwoje lube džěczi šhoštal; wy nimacže žarowacž!“

Psches wšchitke hanjenja, kiž jich horjazeho šchěšchijanstwa dla na štawy tutejš wošady džěchu, buchuwoni jeno pschezo horžyšchi w šlužbje teho šnjėsa. Šjedželu po šemschach šospodarjo še šwojimi ludžimi w nutrnejš modlitwojš domach šawoštachu. Šajmješšchich hrěchow dla bėchu wutroby šeshibowane a tež jich šwėtni wšchi dyrbjachu na tej šwėrnoscži, t kotrejž tuczi šlužachu, widžecž, šo bė drugi nowy duch do tych ludži šacžahnył. Wšchi šjawnym džěle žaneho wobšedžbowarja wjazy njetrjebachu, pschetož žyłe šami wot šo wšchitko šwėrnje a po šwėdomnju čžinjachu, šchtož mješachu šwojemu šnjėštwu čžinicž. To pschijnđže t teho, šo woni nětł niž šnjėštwu, niž čžłowjelow dla čžinjachu, šchtož čžinicž mješachu,

ale Bože dla, w Božim mjenje!

O kaš rjenje by na šemi było, hdy bychu wšchitzy ludžo wėrni šchěšchijenje byli! Teho dla prošymy wšchitzy: „Wšchijnđž t nam twoje šraleštwu!“ Šchtož pak wucžicž ma, njech ma prajene; „Rano šyjš šwoje šymjo a na wječzor njepšchestań še šwojēj ruku; pschetož ty njewěšch, hacž to abo tamne šo radžicž budže; a hdy by šo woboje radžilo, dha by hišchěze lėpje było. Šswėtkoscž je šlėdka a luba wėz woczomaj, na šlėnžo hladacž.“ (Přėd. Šal. 11, 6. 7.)

Wšchelake t bliska a t daloka.

— Hišchěze juntrėčž lubych čžitarjom na Gustav-Abolšiki šwjedžen šedžblivnyč čžinimy, kotryž šmėje šo 1. oktobra w Borščizach. Šserbske šemschenejš šapocžnje šo popołdnju w 2 hodž. a budže přėdowacž šnjės duchowný Šencž t škamjėnža, a w 1/2 hodž. němske přėdowanje t přėdowanjom šnjėsa duchowneho dr. Šebera t Budyšchina. Šubi Šserbja, hotujecze šo w prawym čžaju na šwjedžen škutka ewangelškejš luboscze, šo by wopytany byl.

— Provinzialne šowarštwu ša šnutškwone mišionštwu šmėje šrijedu 24. šeptembra šwoju lėtnu šhromadžišnu w Budyškim gymnasiju. Šhromadžišna šapocžnje šo popołdnju w 4 hodž. šnjės šaraš rycžer šakub t šnjėšwacžidla jako mještopšchedšyda provincialneho šowarštwu lėtnu rošprawu poda. Šo potkadnižy budže rošprawowacž šnjės dwėrski radžicžel Šachja a šmėje šo pschi tym wobšamknjenje, kaš šo pjenješy na wšchelake wuštwy šnutškwoneho mišionštwu našchęje šuzižy rošdžěla. Ša to ščžehuje pschednošch wo „štejšchěžu wumėštwu w ludowym žiwjenju“ psches šnjėsa duchowneho Šassona t Šarlina. Šale šhromadžišna njeje jenož ša duchownych a mješchčžanow, nė, wona je ša wšchitkich, kotřiž maja čžoplu wutrobu ša šwjaty škutk mišionštwu, kotryž šo štara ša šubjentyč a šabludžentyč w našchim ludu.

— Šaleschanska wucžerška šonferenza mješěšche šrijedu 16. šept. šhromadžišnu, w kotrejž mješěšche šnjės wucžer Šbert t šškowjom pschednošch wo šchłodnošch džěcžazeho žiwjenja w ratarštwje. Wón wobrašowašche wulku šchłodu, kotruž našche džěczi čžerpja psches njewobšladniwoščž štaršchich a wothladowarjom, pola kotrychž šo wotčahnu. Tež t teho wuroščę wulka šchłoda, šo džěczi šjawnje t doroščženyimi šhromadže džělaja a dyrbja hrojne rěcže šhlyšchecž. Štaršchi pak šu druhdy tak njerosomni, šo šwoje džěczi rano w 4 hodžinach t loža honja a šo dyrbja, přjedy hacž do šchule du, mlėcžicž abo druhe džělo wobštaracž. Šak mőze tajke džěcžo potom w šchuli šhmane byč a něšchto nawušnecž? Šo džěczi w rańšchich hodžinach džělaja do šapocžatka šchule, mėlo šo t žyła šakajacž. Tež njėšmėle džěczi na robocze t doroščženyimi šhromadže džělacž a tež niž šjės nahladowarja byč. Wušnacž šo dyrbi, šo je šo šemule njedostatkej hižo na wšchelakich šnjěžich dworach wotpomhako, dofelž maja džěczi dobrých nahladowarjom. Wšchi dlėjšchim rošrěčžowanju wo pschednošchtu wo tutejš waznej naležnosčži šo t dobrým prawom wušna, šo šakoniške poštajenja malo pomhaja, hdyž štaršchi šami šwoju ruku t wotwobrocženju tutejš wulkejš šchłody njėškoža. Štaršchi maja psched Bohom šamolwicž, hdyž šwojim džěcžom na čžele a na dušchi šchłodowacž dawaja. Džěczi šu dar Boži a čžedža jako tajki wazeny byč. Šo bychu štaršchi šebi pravje rošpomnili, šajku šchłodu našche džěczi pschi tajkim njewobšladniwym wuwužowanju t džělu čžerpja, budža šo lubym čžitarjam roššladne naštwki w našchim „Šomhaj Wóh“ podacž, kotrež njech šjės šacžišchčža njewoštanu. To budže najlėpšchi pucž t pomozu.

Daljšche dobrowólne dary ša wobohe armeniške šhroty:

Š. Š. t Wšchitwčžiz 3 hr. — np
W mjenje wobich šhrotow wutrobný džak.

Šólčž, redaktor.

„Šomhaj Wóh“ njeje jenož pola šnjėsow duchownych, ale tež we wšchěch pschedawarňjach „Šserb. Šowin“ na wšach a w Budyšchinjš dostacž. Ša šchtwėrcž lėta placži wón 40 np., jenotliwe čžišla šo ša 4 np. pschedawaju.